

„Restricțiile - provocare pentru artiști” – Proiectul muzical coregrafic online - DISDANCE “Restrictions as a Challenge for Artists”- The Online Music-Dance-Project DISDANCE

Ulla LEVENS

Universitatea Carl von Ossietzky, Germania /
Carl von Ossietzky Universität Oldenburg, Germany
ursula.levens@uni-oldenburg.de

REZUMAT

În acest context, Ulla Levens, profesoară de muzică și muzician, descrie un proiect de artă digitală care a luat naștere datorită posibilităților de conectare online oferite de rețeaua de internet și, în același timp, de restricțiile impuse de pandemia COVID-19. Conectarea prin intermediul dispozitivelor digitale pe platforma ZOOM.US. ajută artiști care sunt separați din punct de vedere geografic să concluzeze, oferind bucurie fiecărei persoane implicate în procesul de creație artistică. Cooperarea cu balerina Nicoleta Demian de la ANMGD Cluj-Napoca și cu ansamblul TonArt din Hamburg/Germania, un grup muzical care lucrează împreună de mult timp, a condus spre performance-ul video DISDANCE, care s-a dovedit o experiență foarte interesantă și fructuoasă pentru toți artiștii implicați. Acest articol a fost scris pentru studenți și elevi care studiază muzica, artiști interpreți și, totodată, pentru profesori de muzică. Pentru o mai bună înțelegere a asistenței tehnice oferite de platforma ZOOM.US, vă recomandăm să citiți în continuare [1].

Cuvinte cheie

Restricții, COVID-19 pandemie, rețea digitală, ZOOM.US, improvizație online, ansamblul TonArt Hamburg, balerina Nicoleta Demian, spectacol de muzică și dans

INTRODUCERE

Restricțiile pot fi avantajoase. Concentrarea pe unele părți mai mici scoate în evidență detalii care adesea au fost trecute cu vederea în abundența aproape infinită a design-ului liber. Limitările pot fi folosite pentru a experimenta și a transcende zonele de intersecție. Astfel, muzicienii se concentrează pentru a interpreta anumite lucrări ale unui compozitor sau ale unei epoci. Compozitorii impun specificații referitoare la conținutul tematic sau limitează materialul care poate fi reprezentat. Improvizatorii își pun limite pentru a explora spontan spațiul rămas liber și a-și aduce interacțiunea în punctul central.

Restricțiile impuse de la nivel politic din cauza pandemiei de COVID-19 intervin încă în viața de zi cu zi a cetățenilor, reducând numărul de relaționări și paralizând astfel viața de concert publică și privată. Aceste reglementări au devenit o provocare pentru diverse tipuri de artiști, care, brusc, au fost nevoiți

ABSTRACT

In this context the music pedagogue and musician Ulla Levens describes a digital art project caused by the possibilities of online networking and at the same time by the restrictions of the COVID-19 pandemic. Digital networking supported by the software ZOOM.US. helps to perform together with actors who are geographically separated from each other and gives joy to every person who is involved in the artistic generation process. The cooperation with the dancer Nicoleta Demian from the ANMGD Cluj-Napoca and the ensemble TonArt from Hamburg/Germany, a music group who have been playing together live for a long time, led to the video performance DISDANCE, which was a very interesting and fruitful experience for all the participating artists. This article has been written for music students, performing artists and music teachers as well. For a better understanding of the technical support by the software ZOOM.US we recommend reading [1].

Keywords

Restrictions, COVID-19 pandemic, digital network, ZOOM.US, online-improvisation, TonArt Ensemble Hamburg, the dancer Nicoleta Demian, dance and music performance

INTRODUCTION

Restrictions could be advantageous. Focusing smaller parts make visible details which have often been overlooked in the almost infinite abundance of free design. Limitations can be used for experimenting and crossing border areas. So musicians concentrate to interpret certain works of a composer or of an epoch. Composers set thematically related specifications or limit the material to be designed. Improvisers set themselves limits in order to explore free space spontaneously and to bring their interaction to the point.

Politically ordered restrictions based on the COVID-19 pandemic still intervene in the everyday life of citizens, reducing the number of relationships and thereby paralyzing public and private concert life. These regulations became a challenge for all sorts of artists who

să găsească moduri noi de a folosi conexiunile intermediare de rețele și de a-și comunica activitatea artistică publicului.

Ansamblul TonArt din Hamburg s-a reprofilat pe improvisația online de la începutul pandemiei, în luna martie 2020, și a experimentat cu ajutorul platformei ZOOM.US [1]. În cadrul celei de a 12-a ediții a Conferinței Artă și Educație organizată la ANMGD Cluj-Napoca sub conducerea d-nei prof. Nelida Nedelcuț, care s-a transmis exclusiv online în aprilie 2020, muzicienii din TonArt au luat legătura cu prof. Nicoleta Demian, care este balerină și predă coregrafie la ANMGD Cluj-Napoca. Proiectul online DISDANCE a fost realizat în cooperare. Modul în care toți artiștii implicați au întâmpinat provocarea digitală a activității interdisciplinare folosind platforma ZOOM.US și au transpus-o în artă va fi detaliat în articolul de față.

VIDEOCLIPUL DISDANCE, REZULTAT AL PROIECTULUI

„La jumătatea lunii aprilie 2020, în timpul stării de urgență provocate de pandemia de coronavirus, Ansamblul TonArt și balerina Nicoleta Demian din Cluj-Napoca, România, au început să experimenteze și să repete online, înregistrând rezultatele în iunie. DISDANCE este un proiect al Online Musicking Call Mai / Iunie 2020 al Asociației de Muzică Actuală Hamburg, sprijinit de Autoritatea pentru Cultură și Media din Hamburg.” [2].

Instrumentele muzicale folosite au fost: vioară, violă, violoncel, țiteră, kalimba, clarinet, saxonete, loops și percuție. O serie de bucăți vizual-sonore improvizate au fost unite pentru a forma un performance improvizat cu o durată de 20 de minute, ca obiect de artă. Clipul video DISDANCE poate fi vizualizat gratuit pe internet. [3] [4].

Fig. 1 Fragment din videoclipul DISDANCE: Nicoleta Demian - dans

had, all of a sudden, to find new ways to practice networking and to communicate their art practice to an audience.

The Hamburg ensemble TonArt have switched to online improvisation since the beginning of the pandemic in March 2020 and experimented with the software ZOOM.US [1]. At the 12th Art & Education Conference of ANMGD in Cluj-Napoca under the direction of Prof. Nelida Nedelcut, which was seen exclusively online in April 2020, TonArt musicians got in contact with Prof. Nicoleta Demian, who is a dancer and teaches dance at ANMGD in Cluj-Napoca. The online project DISDANCE was a cooperation. How all the artists involved received the digital challenge of cross-divisional work using the software ZOOM.US and managed it artistically will be detailed in the following article.

THE VIDEO *DISDANCE* AS THE RESULT OF THE PROJECT

“In mid-April 2020, in the Corona Lockdown, the TonArt Ensemble and the dancer Nicoleta Demian from Cluj-Napoca in Romania began to experiment and rehearse online and recorded the results in June. DISDANCE is a project of the Online Musicking Call Mai / Juni 2020 of the Association for Current Music Hamburg, supported by the Hamburg Authority for Culture and Media.” [2].

The musical instruments used were violin, viola, violoncello, zither, kalimba, clarinet, saxonette, loops, and percussion. A series of improvised image-sound parts were put together to form a 20 minutes improvisation performance as a piece of art. The video DISDANCE is posted on the internet. [3] [4].

Fig. 1 Excerpt from the video DISDANCE: Nicoleta Demian - dance

O PRIVIRE ASUPRA PERFORMANCE-ULUI VIDEO

Clipul video DISDANCE îndreaptă privirea spectatorului către o secțiune luminată a unei încăperi în format vertical: un perete alb și parchet de lemn deschis la culoare. La fel ca într-un kinescop, limitarea optică subliniază profunzimea spațială, care este explorată tridimensional doar prin varietatea de mișcări corporale ale dansatoarei din imagine. Decorul descris în cele ce urmează - a se vedea filmarea între minutele 3:36 și 5:19 - este una dintre numeroasele secvențe coregrafico-muzicale montate în format ABCB'A' de către Michael Haase.

Încetul cu încetul, fereastra de vizualizare se umple de muzică și mișcare. Degetele unei mâini devin vizibile, brațul le urmează și, odată cu el, umbra supradimensională - uneori oglindă, uneori completare, alteori partener de dans. Se desfășoară un *'pas de quatre'* al mâinilor însoțite de umbrele lor, explorând, grațioase, îmbrățișând spațiul, împletite între ele. Iau naștere figuri care amintesc de jocul cu umbre al unui copil, urcând și coborând în figuri abstracte, întrerupte de o scurtă pauză pe podea, înainte de a continua în viteză. Sunetele kalimbei și ale chitarei electrice inspiră mișcările corpului.

Printr-o schimbare a perspectivei din filmarea completă, spre profiluri și fragmente, spectatorul va experimenta artificii de dinamică și grație a dansului în mișcările corporale ale balerinei Nicoleta Demian, în jocul și contra-jocul sunetelor instrumentale, ale diverselor fragmente de melodie și ritm interpretate de cei șapte muzicieni din Ansamblul TonArt. Punctul central al spectacolului filmat este dansul Nicoletei cu un voal bicolor, verde și galben. Cu acest accesoriu, dansatoarea îmbrăcată în negru reușește să însuflească spectacolul în ansamblul său într-un mod incitant, prin stilul mișcării și prezența scenică.

Fig. 2 Fragment din videoclipul DISDANCE: Nicoleta Demian - dans

VIEWS INTO THE VIDEO PERFORMANCE

The video DISDANCE directs the viewer's gaze to a lighted section of a room in vertical format: a white wall and light wooden parquet. Similar to a peep box, the optical limitation underlines the spatial depth, which is explored three-dimensionally only in the variety of body movements of a dancer viewed in the picture. The scenery, see video part 3:36 to 5:19 min., described in the following is one of the many dance-music-sequences, which have been put together in ABCB'A' form by Michael Haase.

Little by little the viewing window fills with movement and music. The fingers of one hand become visible, the corresponding arm follows and with it its oversized shadow - sometimes mirror, sometimes addition, sometimes dance partner. A *'pas de quatre'* of the hands with their shadows unfolds, exploring themselves, charming, extensive, crossed into one another. Figures reminiscent of a childlike shadow play emerge, climb up and fall in abstract figures, interrupted by a short pause on the floor before they continue with speed. Pitches and sound of the kalimba and the electric guitar inspire the body movements.

Through a change of perspective from total view, to profile and parts, the viewer will experience fireworks of dynamics and dance grace in the body movements of the dancer Nicoleta Demian in the interplay and counterplay of instrumental sounds, of various melody and rhythm fragments of the seven musicians in the TonArt Ensemble. The highlight of the video-performance is Nicoleta's dance with a large green-yellow veil. With this utensil, the black dressed dancer succeeds in breaking the overall performance in an exciting way through movement style and stage presence.

Fig. 2 Excerpt from the video DISDANCE: Nicoleta Demian - dance

PREGĂTIREA ACȚIUNILOR PENTRU CLIPUL VIDEO

Cu câteva săptămâni înainte de data înregistrării, am experimentat online cu ajutorul dansului și al instrumentelor muzicale, lucru necesar, înainte de toate, pentru a ne face o idee despre ce este posibil în această nouă formație, pentru toți cei implicați. În al doilea rând, trebuia să ne coordonăm mișcările. În al treilea rând, trebuia să explorăm perspectiva publicului în raport cu rezultatele noastre. Pentru noi, muzicienii, a fost de fiecare dată incitant să experimentăm, împreună cu Nicoleta, în noi configurații de mișcări. Pentru ea, ca dansatoare, a avea muzică improvizată drept bază pentru mișcare a fost un teritoriu nou, plin de inspirații.

Fig. 3 Fragment din videoclipul DISDANCE: Nicoleta Demian - dans

DESIGNUL ARTISTIC, CU RESTRICȚIILE IMPUSE DE PLATFORMA ONLINE

Conexiunea digitală și colaborarea prin intermediul platformei ZOOM.US ne-a pus nouă, ca grup de improvizație, întrebarea centrală: „Cum putem realiza un spectacol care să fie interesant din punct de vedere artistic pentru un public care ne va urmări doar în filmare, spectacol bazat pe o improvizație muzical-coregrafică?”. Nu doream un acompaniament sonor pentru niște secvențe de mișcare pre-existente, dar nici o coregrafie pe o muzică pregătită în prealabil. Pentru noi, între dans și muzică trebuia să existe relații deschise în orice moment al spectacolului. A fost nevoie să acceptăm restricțiile softului și, uneori, estomparea evenimentelor sonore. Cu toate acestea, toate mișcările balerinei au fost transmise. Am întâlnit, de asemenea, o altă problemă: balerina putea folosi doar o mică parte din sala de balet ca zonă de filmare. A reușit să facă acest lucru folosindu-și smartphone-ul drept cameră secundară. În această configurație au putut fi incluse sunetele instrumentelor de percuție și ritmurile dansului. Mai mult, conexiunea instabilă la internet a solicitat uneori multă răbdare din partea tuturor artiștilor.

PREPARING THE ACTIONS FOR THE VIDEO

A few weeks before the recording date, we experimented with dance and music instruments online. This was necessary, first of all, to get a feeling for what was possible in this new constellation for everyone involved. Second, we had to correspond to the actions of one another. Third, we had to explore the audience perspective of our results. For us musicians it was always exciting to experience with Nicoleta in new movement constellations. For her as a dancer it was an inspiring new territory to have improvised music as a basis for movement.

Fig. 3 Excerpt from the video DISDANCE: Nicoleta Demian - dance

ARTISTIC DESIGN INCLUDING THE RESTRICTIONS OF THE NETWORKING SOFTWARE

Digital networking and working with the software ZOOM.US posed us, as an improvising group, the central question: “How can we manage a performance that will be artistically interesting for a video audience based on improvisation with dance and music?”. We wanted neither a sounding to given movement sequences, nor a choreography to prepared music. For us dance and music had to have open relations in every moment of performing. We had to accept software restrictions and sometimes the fading out of sound events. All the movements of the dancer, however, were transmitted. We also encountered the problem that the dancer could only use a small part of the ballet hall as the broadcast area. She succeeded in doing this by using her smartphone as a second camera. In this constellation it was possible to include the percussive soundings and rhythms of the dancing. Furthermore, unstable Internet connections sometimes demanded a lot of patience from all the artists.

În timpul repetițiilor și al sesiunii de înregistrare, principala noastră preocupare a fost să creăm materiale cât mai variate pentru a alcătui clipul video. Următoarele condiții au fost esențiale pentru întâlnirile noastre online:

a) Fereastra platformei ZOOM.US prezenta doar balerina în acțiune, astfel încât fiecare muzician a putut percepe foarte bine toate mișcărilor corpului. Fiecare muzician a trebuit să își închidă camera proprie.

b) Toate evenimentele sonore create au putut fi percepute de fiecare muzician și de balerină într-o manieră echilibrată din punct de vedere acustic.

c) Fiecare muzician a comunicat prin căști audio și microfon. Balerina a trebuit să își închidă propriul microfon.

d) Pentru a cânta împreună pe ZOOM.US, a fost necesar să dezactivăm anularea automată a zgomotelor de fundal din micro-setările din bara de meniu.

e) Transmisia sonoră trebuia să fie controlată în mod optim. În acest scop, la începutul fiecărei repetiții era necesară o verificare a sunetului.

f) În ceea ce privește concepția noastră improvizatorică, am ales câteva teme pentru mișcărilor corporale: Dans cu degetele, Mișcări într-un spectru mai larg al corpului, Mișcările corpului Nicoletei cu smartphone-ul în mână, Copac și Valuri pentru corp și voal.

În ceea ce privește instrumentația, am ales *tutti* și câteva ansambluri mici. Atribuirea unui instrument pentru fiecare parte a corpului dansatoarei ne-a inspirat în mod deosebit.

DISCUȚII CU NICOLETA DEMIAN (ND) ȘI CU MICHAEL HAASE (MH)

UL: Nicoleta, cum a fost pentru tine să abordezi metoda de lucru a ansamblului TonArt – improvizarea în grup, în loc de a prezenta o coregrafie și o compoziție muzicală pregătite în avans?

ND: Ca balerină și coreograf m-am familiarizat cu pregătirea compozițiilor coregrafice care transpun concepte muzicale în limbaj muzical. Dansul pe o muzică improvizată este diferit de dansul improvizat pe o partitură muzicală bine cunoscută, pentru că dansatorul trebuie să poată identifica instantaneu particularitățile muzicale și să descopere mișcărilor corporale funcționale, dar în același timp impresionante, care să poată vizualiza muzica.

UL: Care au fost provocările speciale ale acestui proiect pentru tine ca balerină și protagonistă a spectacolului?

ND: Colaborarea cu TonArt a fost o adevărată provocare nu doar din cauză că dansul pe o muzică improvizată necesită un mare efort fizic și mental pentru a fi realizat cu succes, că și din cauză că avem nevoie și de un concept compozițional. A fost necesar ca fiecare muzician și balerina să se pună de acord pe loc cu conceptul compozițional și apoi am improvizat urmărindu-ne unii pe alții și încercând să ne coordonăm compozițiile. A fost un proces solicitant și din cauză că am lucrat de la distanță, prin zoom, iar uneori sunetul muzicii avea un pic de întârziere sau aveam întreruperi ale muzicii și imaginii din cauza problemelor de internet.

UL: Cum ai rezolvat aceste provocări din punct de vedere estetic și din punct de vedere tehnic?

In the rehearsals and the recording session the main focus was to create varied material for composing the video. The following conditions were essential for our online meetings:

a) The window of the software ZOOM.US showed only the dancer in action, so that every musician could perceive all the body movements very well. Every musician had to turn off their camera.

b) All created sound events were perceptible to each musician as well as to the dancer in an acoustically balanced manner.

c) Each musician communicated with headphones and was heard via microphone. The dancer had to turn off her microphone.

d) For playing together using ZOOM.US, it was necessary to deactivate the automatic suppression of background noises in the micro settings in the menu bar.

e) The sound transmission had to be controlled optimally. Therefore a sound check at the beginning of each rehearsal and recording was necessary.

f) Concerning our improvising concept we chose some topics for the body motions: Dance with your fingers, Move in a wider range of the body, Nicoleta's body movements with smartphone in hand, Tree, and Waves for body and veil.

Concerning the instrumentation we focussed tutti and some small ensembles. The relation of each instrument to a different part of the dancer's body was very inspiring.

TALKING WITH NICOLETA DEMIAN (ND) AND WITH MICHAEL HAASE (MH)

UL: Nicoleta, how was it for you, to start with the TonArt working method of improvising together instead of presenting a choreography as well as a prepared music composition?

ND: As a dancer and choreographer I have been familiar with preparing dance compositions translating musical concepts into body language. Dancing on improvised music is different from dance improvisation on a well known music score because the dancer must be capable to instantly identify music particularities and find out the functional, yet impressive body movements that could visualize music.

UL: Which were the special challenges of this project for you as a dancer and main actor in the performance?

ND: Working together with TonArt was a real challenge not only because dancing on improvised music needs great mental and physical effort in order to be done successfully, but we need a compositional concept as well. Every musician and the dancer had to agree on the spot with the compositional concept and then we improvised following one another trying to coordinate our compositions. It was a challenging process also because we worked remotely via zoom and sometimes the sound of music had a bit of delay or we had music and image interruptions due to internet problems.

UL: How did you manage these challenges from the aesthetic point of view and from the technical point of view?

ND: Realizarea clipului DISDANCE online a fost, în primul rând, o chestiune de comunicare, de a încerca să trăiesc muzica și compoziția muzicală într-un mod diferit. Din punct de vedere tehnic, dansul este integrarea sunetului, ritmului, spațiului și mișcării. Toate aceste caracteristici tehnice au fost restricționate în mediul online, dar, fiind receptivă, am descoperit noi perspective estetice. Folosind în mod adecvat spațiul neconvențional al mansardei mele, mișcările corpului au devenit mai simbolice pentru a-mi exprima muzical sentimentele, prin dans. O altă metodă tehnică a fost să mișc camera telefonului peste corp, ghidându-i pe muzicieni cu ajutorul imaginilor.

UL: Ce aspecte ai luat în considerație, ca balerină, în timp ce pregăteai repetițiile?

ND: Chiar dacă improvizația în dans presupune mișcări libere ale corpului, e întotdeauna nevoie de pregătiri. Întâlnirile noastre de luni seara erau precedate, tehnic, de pregătirea spațiului de lucru, a dispozitivelor digitale, urma apoi o scurtă ședință de încălzire a corpului. Și, la final, la fel de important, mă gândeam întotdeauna la o propunere de concept pentru sesiunile de improvizație: uneori mișcările corpului conduceau muzica, sau dansatorul improviza cu un voal, sau anumite sunete muzicale determinau corporalitatea.

UL: Care au fost rezultatele acestei cooperări pentru tine ca dansatoare profesionistă?

ND: Pentru mine, ca dansatoare profesionistă, cooperarea cu Ansamblul TonArt a fost un experiment interactiv și tehnologic de improvizație muzical-coregrafică, de reflecție și creație artistică. Încă o dată, tehnologia pare să fie un instrument suplimentar pentru compoziția muzicală și coregrafică.

UL: Care au fost rezultatele acestei cooperări pentru tine ca profesor de coregrafie care lucrează cu studenți?

ND: Proiectul DISDANCE a fost o activitate de grup, dar totodată un act personal și m-a ajutat să fiu mai receptivă către noi provocări și să îmi dezvolt noi abordări și metode experimentale de a preda dansul. În august 2020 am organizat online un curs internațional de măiestrie în improvizație coregrafică, unde mai mult de 60 de studenți din trei țări au experimentat cum funcționează improvizația coregrafică online.

UL: Ce părere ai despre acest experiment?

ND: Acest proiect online de improvizație muzical-coregrafică mi-a dat mai multă încredere pentru a planifica și oferi un moment artistic online și a dovedit că improvizația coregrafică online ar putea fi un instrument cognitiv în predarea și învățarea dansului. Limitarea comunicării și spațiului nu mai este o problemă. Muzica și dansul ar putea crea un nou mediu și un nou public.

UL: Michael, cu ce provocări deosebite te-ai confruntat montând clipul video?

MH: La fel ca muzica, și înregistrarea clipului a fost improvizată. Au existat doar câteva posibilități de design elementar. Și asta a fost atracția: să accept inadecvarea tehnică și să o consider o particularitate estetică.

UL: Care au fost principalele aspecte luate în considerare în proiectarea și montarea videoclipului?

MH: Să selectez pasajele care prezintă o legătură cât mai coerentă între mișcarea corpului și interpretarea muzicală să le combin într-o succesiune variată de acțiuni.

ND: Online creation of DISDANCE was, first of all, a matter of communication, of trying to experience music and dance composition in a different manner. Technically, dance is integration of sound, rhythm, space, and movement. All these technical characteristics were restricted in online but, being receptive, I discovered new aesthetic perspectives. Using properly the unconventional space of my attic, body movements became more symbolic in order to express my feelings musically by dance. Another technical method was to move the camera of my smart phone over my body offering guided imagery to musicians.

UL: Which were your considerations, as dancer, preparing the rehearsals?

ND: Even if dance improvisation means free body movements, it always needs preparations. Our Monday nights' meetings were preceded technically by preparing the working space, the digital devices, then there was a short session of warming up my body. And, last but not least, I always thought about a concept proposal for the improvisation sessions: sometimes body movements led the music, or the dancer improvised with a veil, or there were music sounds which determined corporeality.

UL: Which have been the results of this cooperation for you as a professional dancer?

ND: For me as a professional dancer, the cooperation with TonArt Ensemble was an interactive and technological innovative experiment of music and dance improvisation, reflection and artistic creation. Once again, the technology seems to be an additional tool for music and dance composition.

UL: Which have been results of this cooperation for you as a dance teacher working with students?

ND: The Project DISDANCE was a group work as well as a personal act and it helped me to be more receptive to new challenges and to develop new approaches and experimental methods of teaching dance. In August 2020 I organized an international master-class of online dance improvisation where more than 60 dance students from three countries experimented how online dance improvisation works.

UL: What do you think about this experiment?

ND: This online music and dance improvisation project made me more confident in planning and delivering an art moment online and it proved that online dance improvisation could be a cognitive tool in teaching-learning dance. The limitation of communication and space is no longer a problem. Music and dance could create a new environment and new audiences.

UL: Michael, which were for you the special challenges while composing the video?

MH: Like the music, also the recording of the video was improvised. There were only a few possibilities of basic design. And that was the attraction: to accept the technical inadequacy and to take it as an aesthetic peculiarity.

UL: What were your main aspects in designing and cutting the video performance?

MH: To choose the parts which show the most coherent connection between body movement and musical play and to compose it to a varied sequence of actions.

UL: Ce aspect din proiect ți-a plăcut cel mai mult? Ce te-a inspirat ca muzician implicat în proiect?

MH: Această încercare de a transmite experiențe ale simțurilor fără prezență corporală propriu-zisă ar putea fi o alternativă la modul nostru obișnuit de lucru, dar este un fel de autoapărare. Pentru moment va fi o posibilitate de a rămâne conectați, dar pentru mine nu e o perspectivă pe termen lung. A fost cu siguranță o plăcere deosebită să privesc și să ascult comunitatea și vivacitatea ei prin mica fereastră de internet și să fiu creativ în cadrul ei. S-a născut un sentiment, o interacțiune adesea plină de umor cu ceilalți și cu problemele tehnice. Fiind totodată unul dintre muzicienii care improvizau, am fost în legătură cu balerina și cu ceilalți muzicieni în același timp.

UL: Ce crezi despre acest tip de experiment? MH: Pentru mine, acest clip video, în pofida caracterului său ludic, este într-un anumit sens un document contemporan tragic. Prezintă conectarea prin internet și, în același timp, absurditatea distanțării actuale. Am realizat măcar atât. Așadar putem să îi dăm numele de artă.

CONCLUZII ȘI PERSPECTIVE

Am câștigat experiență prin proiect: pentru toți cei implicați, evenimentul online a fost foarte diferit față de un spectacol muzical-coregrafic cu prezență fizică. Pe de o parte, elementele de bază pentru interpretarea muzicală spontană, cum sunt contactul corporal, limbajul corporal, comunicarea non-verbală prin instrumente și gesturi corporale au fost absente. Pe de altă parte, am conștientizat noi aspecte ale improvizației de grup datorită conectării digitale și restricțiilor acesteia. Faptul că am fost pe cont propriu a solicitat o foarte bună concentrare pe ascultarea sunetului și fixarea vizuală pe secțiunea vizibilă. Faptul că am cântat „economic“ și am lăsat unele spații libere a fost deosebit de important în configurația noastră online.

Feedback-ul publicului față de videoclipul DISDANCE distribuit online a fost pozitiv: varietatea de gesturi corporale și detaliile mișcării cu dinamica sa reflectată în evenimentele audio au fost impresionante. DISDANCE creează apropiere prin distanță. Pe de o parte, face posibilă perceperea apropierii dintre dansator și muzicieni, iar pe de altă parte aduce interpreții mai aproape de public. Toate aceste experiențe au fost posibile doar datorită limitărilor cauzate de pandemia COVID-19, care au influențat concertul nostru live cu percusionistul elvețian Fritz Hauser în octombrie 2020 la Hamburg, printr-o intensificare a percepției și creativității în interacțiune. Conectarea online, cu restricțiile sale, ar putea de asemenea să fie folosită în mod productiv de către artiști. Dar este important să reținem că acest tip de comunicare este doar una din opțiunile de interacțiune cu muzica.

BIBLIOGRAFIE / REFERENCES

- [1] Levens, Ulla, (2020): Improvising music together in times of isolation. ICTMF. XI, No. 1/2020, p. 77-84. Print ISSN 2067-9408 / online ISSN 2069-654X
- [2] <https://tonarthamburg.com/>
- [3] <https://youtu.be/f3UNAIL6Hyc>
- [4] The performers: **Nicoleta Demian, ANMGD Cluj-Napoca / Romania - Dance and the TonArt Ensemble, Hamburg**: Nicola Kruse - violin, Manfred Stahnke - violin, Ulla Levens - violin, Kalimba, Perc., Sven Uber - viola, Krischa Weber - violoncello, Georgia Hoppe clarinet, saxonette, loops, Michael Haase - zither. Video concept and video editing: Michael Haase

UL: What was most joyful for you in working on the project? What inspired you as a musician of this project?

MH: This attempt to include sensual experience without actual bodily presence could be an alternative to our usual way of working, but is a kind of self-defense. For the moment it will be a possibility to stay in contact, but for me it isn't any long term perspective. For sure it was a great pleasure to look and listen to the community and liveliness through the little internet window and to be creative in it. A feeling arose, an often humorous dealing with one another and with the technical problems. As one of the improvising musicians I was in contact with the dancer and the other musicians at the same time.

UL: What do you think about this type of experiment?

MH: For me, this video, despite all its playfulness, is in a certain sense a tragic contemporary document. It shows the connection of the Internet and at the same time the absurdity of the momentary distancing. At least we have achieved that. Therefore we can call it art.

CONCLUSION AND OUTLOOK

We have had our experience through the project: for everyone involved the online performance was very different from a dance-music performance with presence. On the one hand, the basic elements for spontaneous music playing like body contact, body language, non-verbal communication with instruments and body gestures were absent. On the other hand, we became aware of new aspects of group improvisation through digital networking and its restrictions. Being on one's own demanded a strong concentration in listening to the sound events and a fixation on the section that could be perceived visually. Economical playing and leaving some gaps was particularly important in our online constellation.

Feedback from the audience on the Video DISDANCE website was very positive: the variety of body gestures and the movement details with its dynamic which is reflected in the audio events were impressive. DISDANCE creates proximity through distance. On the one hand it allows all performers to perceive the closeness between dancer and musicians and on the other it also brings the performers close to the audience. All these experiences were possible only due to the COVID-19 pandemic limitations and had an effect on our live concert with the Swiss percusionist Fritz Hauser in October 2020 in Hamburg through an intensification of perception and creativity in interaction. Online networking with restrictions could also be used fruitfully by artists. But it is important to keep in mind that this type of communication is only one option to interact with music.